

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.748 van 19 september 2013
in de zaak A. 210.188/XII-7455**

In zake:

1. de VOF VINEA
2. Marius VERSCHUEREN
3. Axel VERSCHUEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kris Luyckx
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 122 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. de BURGEMEESTER VAN DE STAD ANTWERPEN
2. de STAD ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jim Deridder
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210 A, bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 13 september 2013, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing genomen op 9 september 2013 door de burgemeester van de stad Antwerpen, waarbij werd beslist dat er in hoofde van de Vof Vinea gedurende een maand een sluitingsuur geldt voor drankgelegenheden Tafeltje Rond van 06.00 uur tot 10.00 uur met ingang van zaterdag 14 september 2013 om te eindigen op zondag 13 oktober 2013” en het bevelen van de voorlopige maatregel om “verzoekers de toelating te verlenen om in voormelde periode de uitbating van hun

handelszaak verder te zetten tussen 06.00 en 08.00 uur op weekdays en tussen 06.00 uur en 10.00 uur in het weekend”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 september 2013, om 11.00 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Tweede verzoekende partij en advocaat Bart Verbeken, die loco advocaat Kris Luyckx verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 9 september 2013 beslist de burgemeester van de stad Antwerpen “in het kader van artikel 134quater van de Nieuwe Gemeentewet en artikel 67 van het Gemeentedecreet” “dat het verboden is in de instelling, gekend en/of genoemd Tafeltje Rond, gelegen aan de Gildekamerstraat 10 te 2000 Antwerpen, enige vorm van uitbating of activiteit uit te oefenen gedurende een maand als volgt: een sluitingsuur naleven elke dag van 06.00 uur tot 10.00 uur met ingang van zaterdag 14 september 2013, om 06.00 uur om te eindigen op zondag 13 oktober 2013 om 10.00 uur” en dat “bij niet-naleving van het [...] verbod [...]

de lokale politie Antwerpen van ambtswege [zal] overgaan tot onmiddellijke ontruiming van het pand”.

In deze beslissing wordt eerste verzoekende partij aangemerkt als uitbaatster en de tweede en de derde verzoeker als zaakvoerders van eerste verzoekende partij. Ter zitting merken verzoekende partijen op dat de derde verzoekende partij geen zaakvoerder is van de eerste verzoekende partij.

Bij de “verantwoording van de maatregel” na het vermelden van een aantal feiten overweegt de burgemeester:

“Het komt de burgemeester toe uit te maken welke maatregelen de meest geëigende is om in dit geval de openbare orde te herstellen en te voorkomen dat ze in de toekomst nog kan worden verstoord.

Om dit doel te bereiken is het noodzakelijk een tijdelijke sluiting tijdens bepaalde uren na te streven om de ordeverstoring effectief te doen ophouden. Artikel 67 van het gemeentedecreet voorziet dat de sluiting voor maximum drie maanden kan worden opgelegd.

Uit het dossier blijkt duidelijk dat de betreffende inrichting overlast en verstoring van de openbare orde veroorzaakt. Betrokkene is onvoldoende bij machte om overlast daadwerkelijk te voorkomen of minstens te beperken. Integendeel. Klaarblijkelijk hanteren ze een concept voor de uitbating van de horecazaak dat mede aanleiding geeft tot verstoring van de openbare orde. Na de eerste sluitingsmaatregel van de burgemeester, werd hieraan niets gewijzigd, ofschoon de sluitingsmaatregel vanaf 05.00 uur wel degelijk effect had. Betrokkenen stelden evenmin voor om zelf afdoende en concrete maatregelen te nemen.

Het is daarom opnieuw noodzakelijk een sluitingsuur op te leggen op de tijdstippen waarop de verstoring van de openbare [orde] zich voornamelijk voordeed tijdens voormelde periode, met name tussen 06.00 uur en 10.00 uur zowel in de week als tijdens het weekend. Dit om de ordeverstoring effectief te doen ophouden en de rust in de buurt te doen weerkeren. Deze maatregel is nodig om betrokkenen ertoe aan te zetten zelf concrete en afdoende maatregelen te nemen om de verstoring te voorkomen.

Rekening houdend met de voormelde vaststellingen, het onvermogen van de uitbaatster om verstoring van de openbare orde en overlast concreet en afdoende te voorkomen enerzijds en anderzijds mogelijk reeds geleverde maar ontoereikende inspanningen van de uitbaatster, is het gepast om een sluitingsuur tijdens de vroege uren gedurende een maand op te leggen, in acht genomen het gegeven dat uit de vaststellingen blijkt dat de verstoring van de openbare orde, met inbegrip van overlast, vooral in dit tijdsblok plaatsvindt.”

IV. Ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing

4. Ter zitting doet verwerende partij afstand van de door haar opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties.

V. Schorsingsvoorwaarden

Algemeen

5. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de driedubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.

6. Wat specifiek de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, schrijft te dezen artikel 16, § 3, *juncto* artikel 8, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’ voor dat het verzoekschrift een uiteenzetting bevat van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen.

Standpunt van verzoekende partijen

7. Wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft merken verzoekende partijen op dat door de bestreden beslissing eerste verzoekende partij een groot aantal inkomsten misloopt. Het grootste deel van haar omzet is volgens hen afkomstig van de laatste openingsuren. Het verlies aan inkomsten kan op geen enkel manier worden rechtgezet. Tweede en derde verzoeker houden zich enkel

bezig met de uitbating van de zaak en zijn voor hun financiële situatie volledig afhankelijk van de handelszaak.

Voorts wijzen zij erop dat de naam en de faam van de inrichting zal te lijden hebben. Ook zal het vaste clientèle tijdens de sluiting elders haar toevlucht zoeken en bij het einde van de genomen maatregel niet meer terugkeren.

Beoordeling van de tweede schorsingsvoorwaarde

8. Een financieel nadeel is in beginsel niet moeilijk te herstellen aangezien het kan worden goedge maakt door middel van een vordering in schadevergoeding voor de bevoegde rechter.

Een financieel nadeel kan dan ook slechts worden aanvaard indien bijzondere omstandigheden worden aangevoerd waaruit blijkt dat het nadeel wel degelijk moeilijk te herstellen is, te dezen wanneer de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de activiteit van de eerste verzoekende partij op een definitieve wijze in gevaar wordt gebracht of wanneer een belangrijk deel van de activiteiten moet worden stopgezet waardoor eerste verzoekende partij op een faillissement afstevent of haar voortbestaan zelf of haar financieel evenwicht ernstig in gevaar worden gebracht.

Ter staving van het financieel nadeel brengen verzoekende partijen de “actief passief resultatenbalans” van eerste verzoekende partij bij die blijkbaar de periode van 5 augustus 2011 tot 30 juni 2013 beslaat. Hieruit blijkt dat eerste verzoekende partij een ruime winst realiseerde na afhouding van de bezoldiging van de bedrijfsleiders en na belastingen. Eerste verzoekende partij legt geen jaarrekening voor. Evenmin wordt een raming opgegeven van de inkomsten die zouden worden gederfd gedurende de opgelegde sluitingsuren, laat staan dat wordt aangetoond dat het gros van de inkomsten op die ogenblikken wordt gegenereerd.

In die omstandigheden wordt het aangevoerde financiële nadeel niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvaard.

9. Evenmin brengen verzoekende partijen in hun verzoekschrift concrete elementen bij waaruit zou moeten blijken dat het opgelegde sluitingsuur gedurende één maand funeste gevolgen heeft voor de toeloop naar de inrichting en de faam ervan.

10. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen. Het verzoek tot het bevelen van voorlopige maatregelen ondergaat dan ook hetzelfde lot.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het verzoek tot het bevelen van voorlopige maatregelen.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten, begroot op 525 euro , elk voor één derde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 19 september 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Pierre Barra